

Αρχαία Κατεύθυνση.

Α1. Ζι' Δοιηόν; Αυτό δεν είναι λογικό, είπα εγώ, και αναγκασί να εξαχθεί από όλο έχουν ειπωθεί προηγουμένως, ου δηλαδή ούτε οι απαίδευτοι και αυτοί που δεν έχουν πείρα της αλήθειας μπορούν ποτέ να διοικήσουν ικανοποιητικά την πόλη, ούτε αυτοί που αφέθησαν να ασχολούνται με την παιδεία μέχρι το τέλος, οι μὲν πρώτοι επειδή δεν έχουν ένα βιοπόβτη ζωή τους, επιδιώκοντας τον οποίο πρέπει να πράττουν όλα όσα τυχόν πράττουν και στην ιδιωτική και στην δημόσια ζωή, οι δε άλλοι επειδή με τη θείανή τους δεν θα ασχοληθούν με την ενεργή πολιτική, επειδή νομίζουν ότι κατοικούν ήδη από φυσικοί στα νησιά των μακάρων.

Αθήθεια, είπε.

Διού μας Δοιηόν έρχο, είπα εγώ, των ιδρυτών της πολιτείας, είναι να αναγκάσουμε τις ιδιοφνίες να ασχοληθούν με το μάθημα το οποίο και προηγουμένως είπαμε ότι είναι το θουδαιότερο, δηλαδή να δουν το αγαθό και να ανέβουν εκείνο τον ανηφορικό δρόμο και αφού ανέβουν και δουν ικανοποιητικά, να μην τους επιτρέπουμε αυτό που τώρα τους επιτρέπεται.

Β1. Έν παιδεία: αρχικά η λέξη σημαίνει αυτό που πρέπει να μάθει το παιδί. Ήδη όμως από τον 5^ο αι. ως όρος της παιδαγωγικής δηλώνει τη γενική καλλιέργεια, που είναι προνόμιο μόνο του ανθρώπου - γι' αυτό το λόγο αργότερα αποδίδεται στα λατινικά ως humanitas. Βάση της παιδείας είναι για τον Πλάτωνα η μουσική (λογοτεχνία,

τραχούδι, μαθητεία της μαθητευομένης ευαγγελίας) και η γυμναστική. Παιδεία είναι η πορεία προς την παιδεία.

ἀναβῆναι εὐεῖνῃ τὴν ἀνάβασιν: Πολλὴ συχνὰ εἶναι Πλάτωνα λέξεις που σημαίνουν τὸ ἄνω και τὴν ἀνάβαση χρησιμοποιούνται μεταφορικὰ για τὴν παιδεία και τὰ ἀγαθὰ που προσφέρει. Ἐδῶ η φράση χρησιμοποιεῖται εἰς αἰτίαια τῆς ἀληθοῦς τοῦ ἐπηλῶου. Οἱ δεδωμένοι που θα καταφέρουν να ἐπάθουν τὰ δεδωμένα θα οδηγηθῶν εἰς ἀνηφορικὸ δρόμο που οδηγεῖ εἰς ἐπὶ ἀνω κόσμῳ, εἰς τὴν θέαση τοῦ "ἀγαθοῦ". Ἡ πορεία προς τὴ γνῶση παραλληλεῖται με δρόμο ἀνηφορικὸ γιατί εἶναι πορεία δύσκολη και ἐπιπονή, εἶναι ὅμως εὐχρόνως και πορεία ἀναβάθμισης, πορεία ἐξόδου ἀπὸ τὸ σκοτάδι τῆς ἀμάθειας.

Β2. Σύμφωνα με τὸν Πλάτωνα ἀναβῆναι να ἀναβῶν τὴν ἐξουσία κρινόνται τόσο οἱ ἀπαιδευτοὶ, ὅσο και αὐτοὶ που ἀφιερῶν τὴν ἐξουσία. Ἡ πρώτη κατηγορία ἀποτελεῖται ἀπὸ πτωχοὺς και ἀφιλοσόφους πολίτες που δεν ἔχουν ἕνα ὑψηλὸ σκοπὸ να υπηρετήσουν, παρὰ μόνο τὸ προσωπικὸ τους συμφέρον. Συνεπῶς ἀναλαμβάνουν τὴν ἐξουσία, ὄχι για να υπηρετήσουν ἀνιδιοτελῶς τὸ κοινὸ συμφέρον, ἀλλὰ για να ἐπωφεληθῶν οἱ ἴδιοι.

Ἡ δεύτερη κατηγορία ἀποτελεῖται ἀπὸ ἀνθρώπους ἐπὶ ἀναπαύμενους εἰς μακαριότητα τῶν θεωρητικῶν ἀναζητήσεων. Νιώθουν πληρότητα ψυχικὴ και πνευματικὴ και κατὰ συνέπεια ἀρνούνται τὴν ἐνεργὸν δράση, τὴν ἐνεργὸν πολιτικὴν. Δεν ἔχουν κίνητρο για τὴν ἐξουσία ἀφοῦ δεν ἐπιζητεῖ εἰς ἐνδιαφέροντά τους, φοβόνται τὴν μομφὴ τῆς ἀρχομανίας και τῆς διαφθορά, προτιμοῦν τὴν διακριτικὴν, χωρὶς τιμὴς βίῃ και τέλος φοβόνται ὅτι δεν θα ἀνταποκριθῶν εἰς προσδοκίαις τῶν πολιτῶν.

Συνεπώς οι φιλόσοφοι δεν είναι αματάλληλοι για τη διοίκηση της πόλης, είναι όμως απρόθυμοι. Για το λόγο αυτό πρέπει να εξαναγκαστούν να αναλάβουν την εξουσία.

Β3. σελ. 102 "Οι κηφίνες συνεχώς πληθύνονται... κάθε είδους ανοσιούρημα."

Β4. απόρητος → προειρημένων.

ντροπαλός → ἐπιτρέπειν

αντιβιοτισμό → βίω

αποχή → ἔχουσιν

δυσπραχία → πράξουσι

μονομαχομία → οἰκιστῶν

προφήτης → ἔφη

εἰδωλός → ἰδεῖν

βάθρο → ἀναβῆναι

ανυπόμοτος → καταμένειν

Γ1. Εμείνοι λοιπόν βίωθηρά δεινούσαν, όπως ακριβώς αυτό τους είχε προταχθεί από κάποιον ανώτερο. Ο φίλιππος όμως, ο χειρωτοποιός, αφού χτύπησε την πόρτα, είπε στον υπηρέτη να αναγγείλει ποιος ήταν και για ποιο λόγο ήθελε να κατέβει και αφού πήρε τις αποσκευές του είπε να παραβούν όλα τα απαραίτητα ώστε να δειπνήσουν με ταξένα και ότι το παιδί είχε πειφόταν πολύ επειδή δεν είχε φέρει τίποτα και επειδή ήταν νηστικό. Ο καθήλιας λοιπόν, όταν άκουσε αυτά είπε: "Αλλά όμως, άνδρες, είναι ντροπή να αρνηθούμε τη σχέση. Ας μπει λοιπόν." και ευχρόνως κοίταζε προς τον Αυτοδύμο, ολοφάνερα εξετάζοντας ποιο φαινόταν ε' εμείνον ότι ήταν το αστείο.

Γ2. κρείττονες / κρείττους
οὔρινος / οὔρου
φαῖη
παῖ
ῥενεχυεῖν
αὔται
ῶ ἀνερ
αἰχίονι
εἰβιδι
ῥέδοξε

- Γ3 α. - αὔριος : αντιστρεφόμενο βση μετοχή ῥεπιτεταχμένο
- τῶ ὑπακούσαντι : επιθετική μετοχή ως ἔμμεσο αντιστρεφόμενο
στο ρήμα εἶπε.
- δια τὸ φέρειν : ἐμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός
της αιτίας στο ριέφεσθαι
- ἀνάριβον : κατηγορούμενο στο παῖδα μέσω του εἶναι
- φθονῆσαι : τεντικό ἀπαρέμφατο ως υποκείμενο στην
ἀπόσωση ἔμφραση αἰχρόν (ἔβτι).
- ῥεεῖνω : δοτική πρόσωπική του κρινόντος πρόσωπου στο
δοῖειε.

Γ3 β. εἰδάχχαιον ὄβτις εἶμι (ῶ ὑπακούσας)